

Na sedemdesiatiny RNDr. Michala Elečka, CSc.

Dr. Michal Elečko sa narodil 6. 4. 1947 v Trhovišti (okres Michalovce), kde ukončil aj základné vzdelanie. V rokoch 1962 – 1965 absolvoval stredoškolské štúdium na SVŠ v Michalovciach, vysokoškolské štúdium ukončil v roku 1970 na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave, odbor základná geológia. V roku 1978 získal akademický titul doktor prírodných vied (RNDr.) a v roku 1982 obhájením dizertačnej práce *Tektonika a paleogeografia Rimavskej kotliny* vedeckú hodnosť kandidát geologicko-mineralogických vied (CSc.).

Ako čerstvý absolvent sa vo vtedajšom GÚDŠ venoval sedimentológii a geologickému mapovaniu Západných Karpát, zo začiatku terciérnych sedimentov Rimavskej kotliny. Predmet svojho odborného záujmu neskôr rozšíril o Juhoslovenskú, Východoslovenskú, Viedenskú a Dunajskú panvu, Hornonitriansku kotlinu a kotliny východného a stredného Slovenska. Definoval nové litostratigrafické jednotky neogénu a budínskeho paleogénu a ich tektoniku. Je spoluautorom významných geologických máp Slovenska v mierkach 1 : 200 000, 1 : 500 000 a 1 : 1 000 000, ktoré slúžia ako podkladové materiály na ďalší výskum a propagáciu slovenskej geológie doma i v zahraničí. Významnou mierou sa podieľal na zostavení a vydaní tlačou druhej edície geologických máp Slovenska v mierke 1 : 200 000 a vysvetliviek k nim (Bezák et al., 2008, 2009).

Bol redaktorom alebo spoluautorom 13 geologických máp regiónov Slovenska v mierke 1 : 50 000 a vysvetliviek k nim. Popri regiónoch Rimavská kotlina, Lučenská kotlina a Cerová vrchovina to boli regióny Východoslovenská nížina-južná časť, Lučanská Malá Fatra, Vtáčnik a Hornonitrianska kotlina, Slovenský kras, Chvojnická pahorkatina a severná časť Borskej nížiny, Starohorské vrchy, Podunajská nížina-Nitrianska pahorkatina, Podunajská nížina-Trnavská pahorkatina, Považský Inovec, jv. časť Trenčianskej kotliny, Záhorská nížina a Malé Karpaty. Bol hlavným redaktorom aj geologicko-náučnej mapy Cerovej vrchoviny, ktorá bola prvou mapou tohto typu na Slovensku. Z regionálnych prác sa podieľal aj na štúdiu o geologickej stavbe Turnianskej a Rožňavskej kotliny. Jubilant je redaktorom listu Trnava, spoluredaktorom listu Lučenec, Rimavská Seč a Michalovce a spoluautorom listov Banská Bystrica, Košice a Poprad. Mapy odzrkadľujú pokrok v poznani geologickej stavby Slovenska, ukotvený v mapách regiónov 1 : 50 000, zostavovaných v ŠGÚDŠ od 70. rokov minulého storočia do súčasnosti.

Z problematiky aplikovanej geológie má zásluhu na objavení keramických surovín, uhlia, alginitu a diatomitových ílov. V rokoch 1994 – 2000 bol zodpovedným riešiteľom a koordinátorom štátnej úlohy *Regionálne geologické mapy Slovenska 1 : 50 000*. V roku 1998 bol riešiteľom a v rokoch 2002 – 2004 koordinátorom štátnej úlohy *Tektogenéza sedimentárnych panví Západných Karpát*. Pred odchodom do dôchodku bol zo začiatku zodpovedným riešiteľom štátnej úlohy *Aktualizácia geologickej stavby prob-*

lémových území Západných Karpát v mierke 1 : 50 000. V rámci medzinárodnej spolupráce (Slovensko, Maďarsko a Rakúsko) bol hlavným redaktorom tektonickej mapy regiónu Podunajska (DANREG) v mierke 1 : 200 000 a spoluautorom geologickej mapy slovensko-maďarsko-rakúskeho pohraničia. Podieľal sa aj na zostavovaní a vydaní geologickej mapy Gemera a Bükku v mierke 1 : 100 000, Poiplia (IPREG) a regiónu južnej časti východného Slovenska a príľahlej časti Maďarska (TIBREG). Bol spoluniciátorom atlasu paleogeografických máp Transkarpatskej panvy vrátane jej ukrajinskej časti.

Podnikol viaceré zahraničné cesty a stážové pobyty (v bývalom ZSSR, Poľsku, Rakúsku a USA). V rokoch 1981 – 1983 v rámci expedície Escambray II mapoval na Kube. V rokoch 1994 – 2009 bol vedúcim oddelenia neogénu a neovulkanitov, resp. neogénu a kvartéru. Svoje organizačné schopnosti využil pri zabezpečovaní viacerých geologických zjazdov a konferencií. Od roku 1971 je členom Slovenskej geologickej spoločnosti, kde v rokoch 1994 – 2000 pôsobil ako člen výboru a vedecký tajomník. Bol členom edičnej rady a redakčných rád časopisov vydávaných v ŠGÚDŠ: *Regionálna geológia Západných Karpát*, *Vysvetlivky k regionálnym geologickým mapám 1 : 50 000*, *Geologické práce, Správy a Slovak Geological Magazine*. Bol členom vedeckej rady GÚDŠ a členom komisie na aprobáciu geologických máp. V odborovom hnutí bol v rokoch 1989 – 1991 predsedom ZV GÚDŠ. Za zásluhy a výsledky práce mu bola v r. 1980 udelená Čestná medaila GÚDŠ a v roku 1987 získal ocenenie Vzorný pracovník GÚDŠ. Pamätná medaila mu bola udelená pri príležitosti osláv 60., 70. a 75. výročia založenia Štátneho geologického ústavu D. Štúra. Pri odchode do dôchodku v roku 2011 mu minister životného prostredia Slovenskej republiky udelil Čestné uznanie za mimoriadne výsledky a dlhoročný prínos v starostlivosti o životné prostredie. V roku 2016 dostal Striebornú medailu D. Štúra.

Je autorom 194 publikácií, z toho spoluautorom dvoch zahraničných monografií (Császár, J. et al., 1998; Elečko, M. et al., 1998) a 9 domácich monografií. Kompletný zoznam publikácií je uvedený na webovej stránke ŠGÚDŠ pod publikačnou činnosťou autora <http://www.geology.sk/new/>.

Dr. Michal Elečko sa po odchode do dôchodku venuje svojim záľubám, hlavne v chalupe na Záhorí, ktorú si systematicky vylepšoval už počas profesionálnej práce geológa. Prežíva v nej podstatnú časť roka a tam aj víta návštevy

bývalých kolegov. Spoluprácu so „svojím ústavom“ nepre-rušil, bol oponentom záverečných správ oddelenia, zúčastňuje sa na rôznych aktivitách oddelenia a ústavu. Oceňuje možnosť každoročného stretávania sa bývalých zamestnancov ústavu ako vzácné spojenie minulosti s prítomnosťou.

Želáme mu mnoho ďalších rokov!

Adriena Zlinská